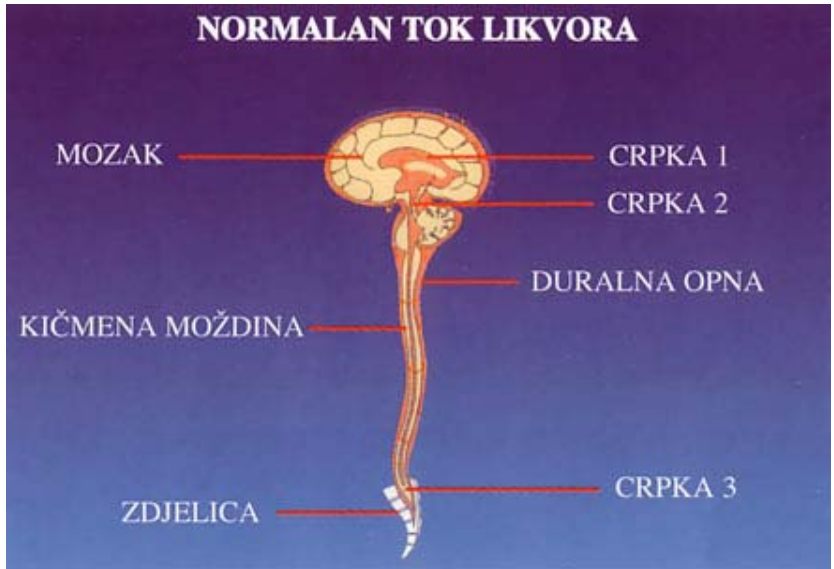

Uvod u sakrookcipitalnu tehniku

Mozak i kičmena moždina sastavni su dio središnjeg živčanog sustava koji čini glavni kontrolni sustav tijela. On koordinira tkivo svih organa i sve sustave unutar tijela. Regulaciju i kontrolu svih organa i sustava tijela obavljaju složeni živčani impulsi koje stvara mozak. Oni se kičmenom moždinom preko korijena živaca prenose u svaki dio tijela.

Poruke se od mozga kroz živčane kanale prenose do organa te se od organa ponovno prenose u mozak. To mozgu omogućuje da regulira i kontrolira sve sustave čija je uloga održavanje zdravog tijela.

TOK LIKVORA

Likvor se proizvodi u mozgu, iz njega se spušta u kičmenu moždinu, oko kičmene moždine i mozga, te se ponovno apsorbira. Mozak i kičmenu moždinu prekriva opna nalik na vreću - duralna opna. U njoj se nalazi likvor, a mozak i kičmena moždina uronjeni su u likvor. Likvor ima ulogu obloga koji štiti taj osjetljivi mehanizam.

Likvor također hrani mehanizam, otklanja otpadne materije te je idealan medij za provođenje živčane energije.

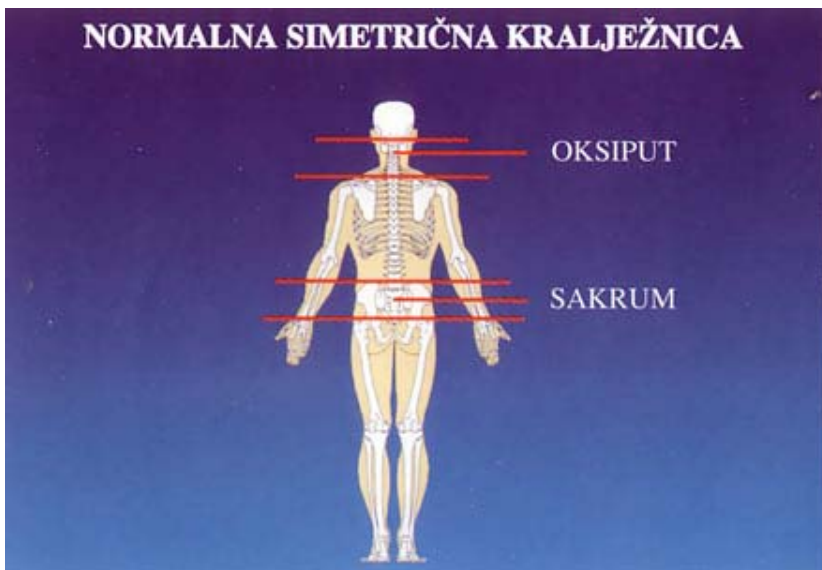
LUBANJA I KIČMENA KRALJEŽNICA

Zbog njihove važne uloge, mozak i kičmenu moždinu štite kosti. Mozak štiti lubanja (cranium) dok kičmenu moždinu štiti kralježnica. Kralježnica se sastoji od 24 kralješka, a između svakog od njih nalazi se jastučić koji se naziva disk, a koji kralježnici omogućuje kretanje.

KOLANJE LIKVORA

U ljudskom tijelu se vrši funkcija koja je apsolutno neophodna za održavanje dobrog zdravlja. To je koliranje likvora kroz živčani sustav.

Unutarnji organi ovješeni su pomoću ligamenata na kralježnicu i zdjelicu. Veliki gornji bedreni kao i značajni leđni mišići te mišići zaduženi za stabilnost vrata i ramena, vezani su za zdjelicu. Sve spomenute strukture koordinirane su pomoću zdjelice kako bi se održavala normalna živčana aktivnost.

ŠTO JE S.O.T.?

Sakrookcipitalna tehnika (S.O.T.) je novo, sveobuhvatno i napredno poimanje kiropraktike, koje je kroz znanstveno proučavanje, istraživanja i kliničku primjenu razvio dr. M.B. DeJarnette.

Dr. DeJarnette je više od pola stoljeća istraživao i proučavao sve vidove fiziologije i anatomije, te je došao do kliničkih rezultata prema kojima strukturalne distorzije ljudskog tijela spadaju u tri osnovne skupine. Te skupine je nazvao sindromima prve, druge i treće kategorije.

STRES

Ljudsko tijelo nakon rođenja posjeduje najveći stupanj otpornosti o asimptomatično je. Povrede se dešavaju u vrlo ranoj dobi, tijekom poroda (primjerice porod porođničkim klještim), padova i udaraca. Tijelo se prilagođava i kompenzira povrede.

Kako čovjek raste, njegovo je tijelo neprestano izloženo stresu:

- fizičkom
- emocionalnom
- uzrokovanom načinom ishrane
- traumatskom

- uzrokovanom prilikama u okolišu

Za svo to vrijeme tijelo ne prikazuje nikakve simptome bolesti. Kako se stres tijekom života gomila, prirodna otpornost tijela se smanjuje te je njegova sposobnost prilagodbe sve manja. Dešavaju se strukturalne promjene koje prvenstveno utječu na ravnotežu kralješnice i zdjelice te narušavaju ravnotežu i stabilnost sakrookcipitalne crpke. Pulsiranje između zatiljka i krstače postaje nepravilno i utječe na tok likvora. To stvara promjene u tlaku likvora, utječe na povećanje toksičnosti, uzrokuje gubitak hranjivosti te poremećaje unutar prijeko potrebnog energetskog prijenosa.

Naposlijetku je tijelo dovedeno do stanja maksimalnog prilagođavanja i kompenziranja, a minimalne otpornosti.

Utvrđeno stanje ili bolest u razvoju uzrokom su slabog funkcioniranja sustava organa te javljanja bolova i simptoma. Sindromi prve, druge i treće kategorije ukazuju na postepeno smanjenje fiziološke prilagodbe, a kako se otpornost smanjuje, stanje kralježnice i zdjelice pogoršava se te iz prve kategorije tijelo prelazi u drugu i treću kategoriju.

Uz veći stupanj otpornosti tijelo se lakše prilagođava, oslobađa se simptoma, povećava mu se razina fiziološke prilagodbe te ono doseže veću razinu zdravlja.

© dr. Jon Howat